

Van een heel eind uit de verte zou je misschien kunnen denken dat er nog steeds een boerderij staat. De contouren van 'de pleats van Piet', even buiten Hempens, zijn er nog. De oude boerderij maakte plaats voor nieuwbouw. Precies een jaar geleden werd de eerste paal geslagen voor de vier woningen die er nu staan en die samen de lijnen aftekenen van de verdwenen 'pleats'.

Tekst Anniek Boswijk
Foto's Siep van Ling

Uit de verte zijn de contouren van de boerderij nog zichtbaar.

De 14 meter hoge voorgevel.

Douwe Tijmsa en Anneke Postma en hun kinderen Tom (7) en Mirjam (5) bewonen de minst grote kavel. Die is met ongeveer 900 m² overigens nog niet echt klein te noemen. Ruimte is dan ook bijna overal in huis te ervaren. Door de hoge voorgevel (14 meter!), door het vele glas op de benedenverdieping, door de grootte van de meeste kamers en vooral ook door het weidse uitzicht. Want al ligt de Leeuwarder nieuwbouwwijk Zuiderburen naast de deur, de boerderij wordt ervan gescheiden door het water van de Nauwe Greuns. Aan de andere zijde strekt het landschap zich uit.

Officieel valt de Glinswei, waaraan de woningen liggen, onder Hempens. „Heerlijk”, vinden Anneke en Douwe. „We werden zo fijn welkom geheten in het dorp. Echt een warm gevoel. We zijn al geïnterviewd voor de dorpskrant.”

Ooit woonden ze heel anders, in het centrum van Leeuwarden, tegenover de Acheateoren. „Ook een geweldige plek, waar we het heel erg naar ons zin hadden. Maar geen tuin en niet genoeg slaapkamers, dus toen beide kinderen geboren waren, zijn we op zoek gegaan naar een plek waar ze veilig buiten kunnen spelen.”

Die vonden ze in Zuiderburen, waar ze vijf jaar geleden hun eerste nieuwbouwhuis kochten. „Maar dat

was het niet helemaal voor ons”, zegt Douwe. „We voelden ons een beetje ingesloten. We woonden aan uitgegraven water en misten sfeer.” Het paar verkocht de woning weer en betrok een huurhuis in dezelfde wijk. Een huis met uitzicht op de 'pleats van Piet'.

Zo waren ze snel op de hoogte van de plannen die het Leeuwarder bedrijf Planhus had voor die plek. Planhus, dat normaal vooral Zweedse woningen naar Nederlandse wensen bouwt, had voor dit project architect Rein Valk in de arm genomen. Die tekende een moderne versie van de oude boerderij. Niet alleen de contouren komen overeen, ook het kleur- en materiaalgebruik vertoont gelijkennissen met de voorganger. Het zwart verteerd hout en de rode dakpannen verwijzen ernaar.

Voordat de procedures rond en de kavels verkocht waren, verstreek anderhalf jaar. Maar daarna ging het snel. De houtbouwpakketten van Planhus maken het mogelijk in enkele weken een sleutelklaar

huis op te bouwen. Een paar maanden na de eerste paal kon het gezin er al in.

Hoewel de vier woningen er van buiten vrijwel identiek uitzien, zijn ze van binnen alle uniek. Samen met Planhus en de architect konden de bewoners zelf een indeling maken. „Alleen de plek van de hal stond vast”, vertelt Anneke. „Verder was je vrij om te bepalen wat je mooi en praktisch vindt.”

Bij de Douwe en Anneke resulteerde het in een relatief kleine zithoek. „Die wilden we knus. We zitten er alleen 's avonds voor de tv of bij de haard. Verder wordt er toch meer aan tafel gezeten. Lekker, bij de ruime open keuken. Met die keukens zijn we ontzettend blij. Met kerst hadden we twee dagen familie over de vloer. Terwijl wij aan het hakken en snijden waren, zat en stond iedereen gezellig rond het kookeiland.”

Op de benedenverdieping is verder Douwe's kantoor, een ook al zo ruime bijkeuken en de hoge hal. Jassen en schoenen kunnen er keurig uit het zicht

worden opgeborgen. Een blik naar boven maakt duidelijk waarom Anneke er met knikkende knieën de wand antraciet verfde. „Het is een enorme hoogte. Je moet dan echt niet naar beneden kijken.”

Op beide kinderkamers maakte ze een eigen schildering. Winox-Jan Mirjam kreeg een van haar favoriete tekenfilmkarakters op de muur, Tom een dinosaurusskelet. De achterwand van hun eigen slaapkamer werd opgefleurd met een barok zwart-wit behangetje. Bewust kozen ze voor één badkamer. „Qua ruimte had twee ook gekund”, zegt Douwe. „Maar in de praktijk gebruik je dan toch allemaal dezelfde. En bovendien hebben de kinderen al een eigen wastafel op hun slaapkamers.”

Hoe prachtig hun huis van binnen ook mag zijn, eigenlijk is dat voor het paar van ondergeschikt belang. „Waar het ons om gaat is de plek, zonder meer de plek. We vielen er al voor voordat we wisten wat hier precies zou komen te staan.” En ze ervaren nog elke dag dat dat terecht was. Anneke: „Met dat glas aan alle kanten is altijd overal wat te zien. Zon, schaduw, wind, geen wind. Soms heb je het allemaal tegelijk rondom het huis. En het weer beleef je hier zo intens. Bij een storm gutst het water tegen de ramen. Van een grommende grauwe lucht tot een vlamvende zonsondergang, het is altijd weer fascinerend.”

BINNEN & BUITEN

Anneke's muurschildering in de jongenskamer.